

Občasník Brněnské diecéze - první číslo

Vážení čtenáři,

v minulém čísle jsme vás požádali o návrhy na název našeho občasníku. Z došlých 13 návrhů byly vybrány tyto:

Vinný kmen

odůvodnění: Víno proto, že jsme na jižní Moravě a kmen proto, že by obce v naší diecézi měl také spojovat. Do podtitulu by mělo samozřejmě přijít „*Já jsem vinný kmen, vy jste ratolesti. (J 15, 5)*“.

Posel

odůvodnění: Občasník by měl být poslem mezi náboženskými obcemi.

Kvásek

odůvodnění: Kvásek je směs mouky, vody a zákvasu – a tak by měla působit i náplň našeho Občasníku.

Motouz

odůvodnění: Slovo vzniklé výběrem písmen z názvu:

MOravský **T**eologický **O**bčasník **h**Usitských **Z**věstí.

Také: motouz, špagát, jako důmyslná, zákonitá spleť dílčích provázků, konopných pramének, které spolu koexistují, souvisí a vzájemně se posilují – jako víra, naděje a láska; viz *spisek M. J. Husa: Provázek třípramenný*, nebo jako *Svatoplukovy pruty*.

* * * * *

Napište nám, který název by se líbil Vám. Název s nejvíce hlasy vybereme a který to bude se dozvíte v příštím čísle.

Miroslav Kubíček

Obsah

Slovo bratra biskupa P. Šandery	4
Poděkování	6
Velikonoce	7
Prázdniny	10
Pramen života	12
Vyzbrojeni vírou nadějí a láskou	15
Církev československá (husitská) na Bučovicku	16
Prostějovská veřejnost se seznamuje s křesťanstvím – Rozhovor s Mgr. Milošem Košíčkem	18
Česká křesťanská akademie	20
Stránka pro děti	22
Nabídka knih z České biblické společnosti	23
Pozvánky	24
Proběhlé akce	28
Výročí	31
Datový plán	32

Milí čtenáři, milé sestry a milí bratři,

když jsem před časem navrhoval téma tohoto čísla diecézního časopisu, napadlo mne pochopitelně téma „Jubileum – Církve i naší diecéze“.

Mezitím už jubilejní rok začal a my jsme mohli mít řadu příležitostí číst a slyšet tolik nejrůznějších, hlubokých a krásných myšlenek i faktů k tomuto jubileu, že jsem nabyl pocitu, že k tomu všemu lze těžko něco připojit, aniž bych opakoval to již řečené.

Ale přece jen snad něco. Jak nejlépe prožít jubileum a nejlépe se „nastartovat“ do budoucnosti? Učit se víc myslet na Boha. Dělat všechno, myslet všechno s „výhledem“ na Boha. Učit se vidět centrum svého jednání i svých motivací v Bohu samém, v jeho díle, plánech a záměrech, jak je čteme v Písmu i v dějinách církve. Při duchovních cvičeních připomínám občas jednu myšlenku Františka z Asissi. Když František vysílal své bratry kázat evangelium do světa v úplné chudobě a bez zajištění, prý jim na cestu říkal: „Mysli na Boha. On tě obživí!“ Ano, myšlenka, vzpomínka na Boha, pokud je stále živá v srdci, má obrovskou oživující sílu. Větší než by si člověk mohl představit. Je to vlastně základní forma modlitby. Vyžaduje určitou kultivaci a učení. Ano, jistě lze říct i cvik. Připomíná nám, proč jsme tu, odkud a kam jdeme, ale taky kde se nachází zdroj naší síly. Zkusme se na ni zaměřit.

Jsme vysláni do světa. Problémů nad hlavu a zdá se, že je jich pořád víc. A my si připadáme někdy tak nepřipravení a nedostateční. Je dobré a užitečné vědět, že nikdy nejdeme ve svém jménu a že církve není „náš podnik“, ale Boží. Můžeme být chudí, bezvýznamní, může se zdát, že svět o naše kázání nemá zájem a my že to

zase neumíme lidem správně říct. To všechno může být pravda. Řešením však nebude naříkat nad tím a dělat si starosti. Ale spíše pozvednout mysl k Bohu, znovu si uvědomit a znovu – jak jen to jde prožít – jak nás Bůh má rád. Cítím stále víc, že to je klíčová otázka našeho duchovního života dnes. Jak to udělat, aby fakt Boží lásky zasáhl a uzdravil naše srdce a odtud všechno, co jsme a děláme (*viz Ef 1, 17-19*)? Jen to může dát našemu životu i působení přesně tu „šťávu“, která nám třeba chybí.

Síla Boží může způsobit úplně něco jiného, než co my bychom si představovali. Tak to většinou bývá. Ale vždycky to jsou veliké věci. A veliké věci neznamenaají, že mají obří rozměry nebo že o nich všichni mluví, ale že ti, kterých se týkají, jim do hloubky porozumí, že lidé kolem nás – opuštění, unavení... takoví, jací prostě jsou, poznají něco z velikosti a krásy Boží a najdou novou sílu a naději.

Jako církev jsme tu mezi Bohem a světem. Jsme povinni nést světlo – ale ne to své, ale Boží, světlo Ducha. Naším posláním je živá víra. Máme být živí pro Boha, pro sebe navzájem i pro ten svět.

Nepřeji si tedy pouze, aby se v jubilejním roce více a lépe mluvilo o Církvi československé husitské a o brněnské diecézi (nic proti tomu – díky za každé takové dobré povědomí a slovo), ale aby z nás bylo víc poznat, jak veliký a podivuhodný je Bůh! **PROTOŽE ON TAKOVÝ SKUTEČNĚ JE!**

Sláva Otci i Synu i Duchu svatému a Vám všem pokoj, radost a síla Ducha!

Petr Šandera, biskup

Poděkování

Děkujeme všem, kteří poslali sbírku na pomoc Haiti. Celková částka **50.000,- Kč** byla odeslána na účet **Adry**.

Peníze byly použity na nákup potravin, vody, stanů, plachet či zdravotnických potřeb.

Situaci na Haiti komplikuje počasí, neboť nastává období dešťů.

Bližší informace můžete získat na internetové adrese:

www.adra.cz

Brněnská diecéze CČSH děkuje NO Brno, Botanická 1 za možnost uspořádat koncert na pomoc Haiti. Tato sbírka vynesla **7.300,- Kč** a byla odeslána na účet Charity Olomouc.

Tímto bychom rádi poděkovali i umělcům, kteří na tomto koncertu vystoupili.

Velikonoce

Přiznávám, že nerad píši jakékoli texty na objednávku s doředu daným tématem a navíc s určeným termínem, kdy má být hotovo. Na druhou stranu platí, že jsou situace, kdy není vhodné odříkávat anebo si vybírat a určovat co a kdy. A pak je tu i evangelní výzva, že máme být hotovi vydávat svědectví, kdykoli je to třeba. Mám napsat slovo k Velikonocům. To se docela lehko řekne. Někdo možná i poví, co by chtěl lehčího. Snad je to dáno i tím, jak člověku přibývají léta a s nimi životní zkušenosti. Co dříve se i mně jevilo být jasným a snadným, dnes už tak nevidím. Ztrácím tu mladistvou sebejistotu a přichází pokora, mám-li mluvit či psát o záležitostech křesťanské víry. Nuže dost obšlapování a pusťme se do daného tématu Velikonoc.

V Lukášově evangeliu v 8. kapitole vypráví Pán Ježíš zástupu shromážděnému kolem něj podobenství o rozsévači. Když to podobenství, které je kupodivu velmi krátké, dopověděl, píše Lukáš, že zvolal: „Kdo má uši k slyšení, slyš.“ Jeho učedníci se poté ptali, co to podobenství má (asi) znamenat. U téhle otázky a následné Ježíšovy odpovědi na ni bych se chtěl dnes pozastavit. Ježíš učedníkům odpověděl: „Vám je dáno znáti tajemství Božího království, ostatním však jen v podobenstvích, aby hledíce neviděli a slyšíce nechápali.“ Z těchto slov našeho Pána je patrné, že porozumět zvěsti Božího Slova není člověku dáno automaticky, jaksi z jeho přirozenosti. Musí mu (nám) být pomozeno, musí mu být dáno, jinak ač máme oči jsme slepí, ač máme uši neslyšíme (*Iz 43,8*). Někdy mi přijde troufalé, když slyším z křesťanských úst samozřejmě a sebejisté výroky, že to nebo ono jejich nositeli Bůh řekl a přikázal, nebo naopak zakázal. Zeptám se: „Víš o někom z lidí, kdo byl u toho, když Bůh tvořil svět, ve které žijeme? Ví někdo z lidí jak to bylo, když Bůh stvořil člověka? Bůh koná nám

v tu chvíli nepřístupným způsobem. Až když se stalo, dostává se nám postupně vyrozumění kdy, kde a proč. I početí našeho Pána v lůně Mariině se událo ve skrytosti. Člověk tímto jednáním Božím přesto není umenšován do trpné role někoho, komu již nezbyvá, než se poddat tomu co se stalo. My máme v těchto záležitostech problém spočívající v našem chápání času, ve kterém vše jde postupně za sebou (chronos, chronologicky). Bůh jedná ve zcela jiné dimenzi času (kairos), kterou se pokouší Petr v jednom ze svých listů popsat přirovnáním (podobenstvím), když říká, že to, co je u nás rok, je u Boha den. Ano, o Božských skutečnostech jsme schopni smysluplně mluvit jen v přirovnáních a v podobenstvích. Bůh to ví, proto jeho Syn, Ježíš Kristus, mluvil ke svým posluchačům v podobenstvích. Můžeme říci, a myslím, že bez nadsázky, že sama svatá Písma jsou jedním velkým podobenstvím o Božím jednání pro člověka a s člověkem. Potřebujeme jim „jen“ porozumět, pochopit tuto řeč Boží. Ale jak?

Pán Ježíš učedníkům řekl: „Vám je dáno znáti tajemství...“ Nebylo tedy jejich poznání, a proto ani jejich vyznání víry v Ježíše Krista Ukřižovaného, Vzkříšeného a Oslaveného, produktem jejich lidských schopností, jejich vzdělanosti a už vůbec ne jejich chytrosti. Bylo jim dáno shůry milostí a mocí Ducha svatého. S vědomím této skutečnosti, milí čtenáři, přistupujme i k velikonočním událostem. Připodobnil bych naši situaci k tomu, co zakoušel Mojžíš, když při výkonu své každodenní práce pastýře ovcí zašel hluboko do pouště až k Boží hoře Oréb. Tehdy se mu v plameni hořícího keře ukázal Hospodinův posel. Mojžíš viděl, že keř, ač hoří, nebyl ohněm stravován. Přišlo mu to zvláštní. Řekl si proto: „Musím tam přece jít, abych viděl tu velikou podívanou!“ A tak šel. Hospodin, když viděl, že se Mojžíš jde podívat, na něho zavolal jménem. Mojžíš mu odpověděl: „Zde jsem.“ Hospodin jej vyzval: „Nepřibližuj se! Zuj si obuv z nohou, neboť místo, na němž stojíš, je svatá půda.“

A jak my máme přistupovat k tajemství Velikonoc? Jednejme jako oni Galilejci, o nichž týž Lukáš píše ve své druhé knize Skutcích apoštolů v 1. kapitole, ke kterým promluvili dva muži v bílém rouchu: „Co tu stojíte a hledíte k nebi?“ Oni se probrali z údivu a vrátili se do Jeruzaléma do horní místnosti domu, kde pobývali Petr, Jakub, Jan, Ondřej, Filip, Tomáš, Bartoloměj, Matouš, Jakub (syn Alfeův), Šimon Zélot a Juda (syn Jakubův).“ Svojně pak setrvali v modlitbách společně s ženami i s Ježíšovou matkou Marií a s jeho sourozenci. Myslím, že je to srozumitelné, že k tajemství Velikonoc, a nejen jich, máme každý přistupovat se společenstvím Kristovy církve. Jí je dáno znát tajemství království Božího, ne z její lidské schopnosti, její vzdělanosti, jistě ne ani z chytrosti, nýbrž jen a jen shůry – milostí a mocí Ducha svatého.

Jan Hálek
farář v Ledči nad Sázavou

Prázdniny

(Eva Buttová, farářka v NO Brno Botanická)

Žhavé slunce vysoko na obloze a nehybné listy akátů za okny navozují atmosféru letního dne. Děti nedočkavě vyhlížejí konec školního roku a rozhovor se tak pořád stáčí k jedinému tématu – plánování prázdninového programu.

Zřejmě toho dnes už víc neprobereme. A tak se dobrovolně nechávám nakazit prázdninovou náladou a vyzvídám, jak si naši birmovanci představují ideálně strávené léto.

S překvapením zjišťuji, že si musím poopravit vžitou představu školáků, kteří se s posledním zvoněním vyřítí ze školy jako neřízená stíhla vstříc prázdninovému dobrodružství v podobě divokých her a nebezpečných sportů. Jejich hlavní přání se týkalo odpočinku. Teprve až by načerpali síly velmi dlouhým spánkem, vydali by se někam do exotických končin – prý za účelem probádání neznámých druhů fauny a flóry, nebo za kamarády. Setkání s vrstevníky však spojovali především se školním rokem, kdy

jsou v kontaktu se spolužáky, nikoli s dobou prázdnin, které zřejmě většinou tráví na rodinných dovolených. Zřejmě by si našli čas i na nějaký sport, ale těm riskantním by se zaručeně vyhnuli. Aktivní odpočinek by pak prokládali klidnějšími hraním počítačových her, případně sledováním televize.

Nakonec někdo přišel s nápadem, že by se také mohly slavit narozeniny. Dárky v kombinaci s delší dobou volna se v hodnocení umístily na nejvyšších příčkách.

Tak si říkám, že jsme se našemu biblickému tématu ani příliš nevzdálili. Vždyť slavení a odpočinek patří v Písmu k zásadním nařízením. Jen většina lidí je nějak neprožívá ve společenství církve. Co mne ale nezklamalo a ke své radosti jsem se přesvědčila, že stále platí, že děti a mládež se vždycky na něco těší.

Kéž by jim to vydrželo i v dospělosti!

Tak hezké prázdniny!

Pramen života

(kázání k Svatodušním svátkům - Lubomír Pliska, farář v NO Kvasice)

Vstup: *Žalm 42,2-3*

Epištola: *Izajáš 55,1-3b*

Evangelium: *Jan 7,37-39*

Drazí přátelé v Kristu.

O svátcích stánků, jež byly závěrečným díkůvzdáním za celou úrodu polí, sadů i vinic, byla přinášena v slavnostním procesí do chrámového nádvoří voda z posvátného pramene Siloe, která byla jako oběť vylévána u oltáře zápalných obětí. Tento obřad připomínal Izraelcům, že nebeská vláha je nezbytnou podmínkou úrody a života vůbec.

Proto zároveň s díkem za sklizeň zněly i prosebné modlitby všeho lidu, ať Hospodin sešle nezbytný a hojný podzimní déšť, ať se naplní zdroje vod a země vydá úrodu i příští rok. Tyto modlitby byly současně doplňovány liturgickými texty, zaměřenými k očekávané a přicházející době spásy, jež byla líčena jako doba zázračné hojnosti a plodnosti.

A tu Pán Ježíš, který je o svátcích stánků v chrámu, tedy na místě, kde se podle židovských představ zjeví Mesiáš – Kristus, náhle vystoupí po způsobu velkých proroků a naváže na tento obsah svátků a na ritus obětování vody svými mocnými slovy, která jsou naplněním starozákonních zaslíbení: „Jestliže kdo žízní, ať přijde ke mně a pije! Kdo věří ve mne, proudy živé vody poplynou z jeho nitra.“

„Jestliže kdo žízní, ať přijde ke mně a pije“ O jakou žízeň se zde jedná? Co je to za žízeň, která trápi člověka? Člověk je tvo-

rem, který neustále po něčem touží, neustále za něčím jde a o něco usiluje. A když jedno získá, hned už po dalším natahuje svou ruku. Dosáhne jednoho a za okamžik chce druhé. Celý náš život je takový. A vždycky znovu si myslíme, že až to či ono budeme mít, tak konečně budeme spokojeni, konečně přijde utišení té naší vnitřní, duchovní žízně. Ale nestane se tak, opět se dostaví žízeň nová.

Je spousta lidí, kteří jsou takto stále žízniví, kteří pořád nejsou spokojeni, kteří se celý život za něčím ženou, jdou z jednoho do druhého, od jedné povrchní zábavy k další. Domnívají se, že musí ještě vyzkoušet to či ono, aby byli spokojeni a naplněni. Nebo se domnívají, že musí vlastnit tu či onu věc, tu či onu možnost, jinak jejich život nebude plný a spokojený, že budou o něco velkého ošizeni, že budou žít naprázdno a nadarmo.

A tak všechno vyzkoušejí, všechno si koupí, neboť hledají smysl života v honbě za stále novými zážitky a ve vlastnictví věcí, a přitom si neuvědomují, že v tomto zacílení svého snažení nenaleznou nikdy uspokojení veliké žízně člověka. Žízeň totiž trvá a nepomíjí. Tyhle náhražky žízně lidského nitra neuhasí, protože tuto žízeň může uhasit jen Bůh. Naše duše je zkrátka neklidná a žíznivá, dokud nespočine v Bohu.

A náš Pán Ježíš tohle všechno o nás ví. Vždyť nás zná lépe než my sami sebe. A proto nás volá k sobě jako k prameni živé vody, k prameni života: „Jestliže kdo žízní, ať přijde ke mně a pije.“ Naděje, kterou vyjadřovaly obřady při svátků stánků, přišla nyní skrze mne i k vám. Neboť Já jsem ten pramen, praví Pán, z něhož teče živá voda. Kdo ke mně přijde, nalezne naplnění své neutišené touhy po pravém životě, po smysluplném a nepomíjejícím životě. Vždyť plnost a hojnost života nespočívá v honbě za stále novými zážitky, ani ve vlastnictví věcí, dokonce ani v tělesném zdraví či v příznivých okolnostech, nýbrž toliko jen ve společenství lásky se mnou a s mým nebeským Otcem.

Ale to ještě není všechno. Pán Ježíš ještě navíc zaslibuje: „Kdo věří ve mne, proudy živé vody poplynou z jeho nitra.“ Jinými slovy, když uvěříš v Ježíše Krista a budeš z něho neustále pít jako z pramene života, pak se ty sám staneš pramenem občerstvujícího

duchovního nápoje pro své bližní, aniž by sis to nějak více uvědomil. Sám Pán Ježíš totiž bude skrze tebe neustále vylévat proudy Ducha svatého – vody živé, bez ohledu na okolnosti, ve kterých se právě nacházíš.

Čili věříme-li v Ježíše, není nakonec ani tak důležité to, co získáme my, ale to, co Ježíš skrze nás rozdává. Proto kdo věří ve mne, praví Pán, nenechá si nakonec vlastně pro sebe nic z toho, co přijme, protože z jeho srdce poplynou proudy živé vody dál a stovkám dalším lidí přinese tato voda osvěžení, i kdyby se nám samotným zdál náš vliv zcela nepatrný.

Máme tedy být prameny, ze kterých může Ježíšovo požehnání plynout jako proudy živé vody k lidem. Někteří z nás křesťanů jsou ovšem podobni Mrtvému moři, stále jen totiž přijímají - Bože dej - ale nikdy nedávají, a tak se jejich vztah k Pánu ukazuje jako nezdravý. Stejně však jako chce Ježíš požehnat nám, chce také skrze nás žehnat i ostatním. Neplyne-li požehnání skrze nás k ostatním ve stejné míře, jako je přijímáme, má náš vztah k Pánu Ježíši nějaký kaz.

Proto bychom se v takovém případě měli ptát: Nestojí něco mezi mnou a Pánem Ježíšem Kristem? Nepřekáží něco mojí víře v něho? Pokud ne, Ježíš říká, že z nás proudy Ducha svatého, proudy živé vody poplynou. Tím se nemyslí jen, že někomu předáme své zkušenosti nebo s ním budeme sdílet své požehnání – je to totiž proud, řeka, která skrze nás bez přestání plyne.

A tak zůstávejte u Pramene, pečlivě střežte svou víru v Ježíše Krista a svůj vztah k němu a k nebeskému Otci, a z vašeho života poplyne proud Ducha svatého, proud živé vody, který nevysychá. Možná si teď kladete otázku, zda to není přehnané, když se tu říká, že ze života jednoho křesťana potečou proudy či řeky živé vody? Díváte se na sebe a říkáte si: „Vždyť já žádné proudy ani řeky nevidím.“ Z dějin však zjišťujeme, že Bůh obvykle začínal s bezvýznamnými a přehlíženými lidmi, kteří však zůstávali věrni svému Pánu a Spasiteli Ježíši Kristu. Takže i ty se můžeš stát zdrojem Božího požehnání pro jiné.

Amen

Vyzbrojeni vírou, nadějí a láskou

8. leden 2010, který většina české populace vnímala jako den, který přinesl do naší země nečekanou sněhovou nadílku, byl pro zhruba 100 tisíc Čechů významným z úplně jiného důvodu.

V tento den si totiž ti, kteří se v ČR (a na Slovensku, resp. ve Vídni) hlásí k tradici Církve československé husitské, připomněli 90. výročí zrodu této církve. Slavnostní rok oslav a vzpomínkových akcí započal odpoledními slavnostními bohoslužbami ve zcela zaplněném Chrámu sv. Mikuláše v Praze na Staroměstském náměstí, kterých se, kromě řádky věřících, zúčastnilo mnoho kněží Církve československé husitské napříč všemi šesti diecézemi, biskupové těchto diecézí, bratr patriarcha a pozvaní ekumeničtí hosté.

Přítomní měli možnost vyjádřit svou příslušnost k Církvi československé husitské společně zpívaným Velkým krédem CČSH, což nebývá při bohoslužbách během liturgického roku úplně běžné, o to slavnostnější nádech shromáždění mělo.

Po skončení slavnostních bohoslužeb se mohli zájemci přesunout do akademických prostor. V Malé aule Karolina následoval program věnovaný představení knihy **“90 let Církve československé husitské”**, která vyšla při příležitosti výročí zrodu této církve. Kniha je již rozebrána, ale připravuje se dotisk.

Pro zájemce bude možné tuto knihu zakoupit na farních úřadech či diecézi nebo přímo v nakladatelství / prodejně Blahoslav, Ústředí CČSH, Wuchterlova 5, Praha 6 Dejvice v měsíci dubnu.

Převzato z ERC

Církev československá (husitská) na Bučovicku

První informace o Církvi československé (CČS) přinesl do Bučovic již v červenci 1920 ředitel zdejší školy Josef Vackář, když o zrodu církve přednášel v sokolovně. O rok později byl Josef Vackář diecézní radou pověřen vyučováním československého náboženství ve školách na Bučovicku.

Místní výbor CČS v Bučovicích však byl ustaven až na konci května 1923 v souvislosti s iniciativou kyjovského faráře Tomáše Šubera, který tu 29. dubna 1923 přednášel a zanedlouho na to, 10. května 1923, sloužil na náměstí první bohoslužby. Církev se ve městě zachytila pravidelnými měsíčními bohoslužbami, které se konaly buď v měšťanské škole nebo v místnosti na radnici. Slavnostní bohoslužby, například na svátek mistra Jana Husa, byly nadále slouženy na náměstí. V říjnu 1923 se konala první svatba; obřad vykonal farář Oskar Malý z Uherského Brodu, jehož manželka pocházela z Bučovicka.

Místní výbor církve byl nejdřív podřízen náboženské obci (NO) v Kyjově, od roku 1929 ve Slavkově. Postupný růst místního výboru vyústil v euforickém čase po roce 1945 ve snahu ustavit samostatnou náboženskou obec. Souhra této snahy s falešnou vstřícností pounorového komunistického režimu vedla k ustavení NO v Bučovicích v roce 1951, přestože pro takový krok nebyly vhodné podmínky. V samotných Bučovicích se k CČS hlásilo jen 110 věřících, další byli roztroušeni po okolním venkově. Nová NO zahrnovala všechny obce politického okresu Bučovice, z hlediska církevní správy k ní přešly obce z NO Slavkov a Kyjov. Prvním farářem byl Leopold Dvořáček (1951-1955), který byl do úřadu slavnostně instalován brněnským biskupem Václavem Janotou 14. října 1951. Po Leopoldu Dvořáčkovi sloužili v NO krátce Vratislav Štěpánek (říjen 1955), František Stárek (leden – říjen 1956) a nakonec Ludvík Vitoslavský (1956-1984).

Bohoslužby se v poválečné době konaly jednou za dva týdny v aule gymnázia. Když byly odtud v roce 1957 vykázány, přesu-

nuly se do zasedací místnosti Místního národního výboru (MNV) v Osvětovém domě. Tehdy církvi nastalo období stálé nejistoty a stěhování. V letech 1960-1961 se bohoslužby konaly v knihovně na zámku, od roku 1961 v místnosti šachistů v poschodí sokolovny. Při přestavbě sokolovny (od 1968) získala náboženská obec azyl v kanceláři kulturního domu. Tato místnost však byla v roce 1974 přidělena Socialistickému svazu mládeže a církve odtud vykázána. Po marných intervencích u státních orgánů se NO pokusila vrátit do sokolovny, která však sloužila jako závodní klub Revolučního odborového hnutí (ROH), jehož stanovisko bylo striktní: „kulturní zařízení ROH má sloužit jako středisko výchovné s prosazováním vědeckého světového názoru, se kterým se bohoslužby církve neslučují“. V bezvýhodné situaci se bohoslužby přesunuly do stísněné farní kanceláře (Gottwaldova, dnes Legionářská ul. 98). Od roku 1983, kdy se rozpadla rada starších, přestala být NO Bučovice funkční a k 1. lednu 1987 byla přičleněna k NO Slavkov.

Na zániku NO Bučovice se bezpochyby podepsal tvrdý ideologický postoj normalizačního ONV Vyškov, ilustrovaný například výstavbou smuteční obřadní síně v Bučovicích nákladem 1 milionu korun počátkem 70. let, do níž byl církvím zakázán přístup. Zbytečnost této stavby dokládá statistika z doby kolem roku 1973, kdy se v Bučovicích konalo ročně asi 70 pohřbů, z toho ze smuteční síně v průměru dva nebo tři. Ostatní pohřby byly vypravovány z katolického kostela nebo v brněnském krematoriu. Nekatolíci byli nuceni pohřby vypravovat z domu.

Na druhou stranu nelze přehlédnout, že NO byla počátkem 50. let vytvořena uměle, byla vždy malá a bez patřičného zázemí trvale slábla. Spoléhalo se na pronájmy a nikdy se nezmohla k získání vlastních prostor. Také sídlo NO bylo zvoleno spíše administrativně než podle reálné potřeby, protože místem s nejvyšší koncentrací věřících nebyly Bučovice, nýbrž Nemochovice. A ty jediné také zůstaly – dnes jsou střediskem Náboženské obce ČČSH ve Slavkově u Brna.

M. Sladkowski,
archivář diecézní rady v Brně

Prostějovská veřejnost se seznamuje s křesťanstvím

Mgr. Miloš Košíček je v současné době farářem v náboženské obci Prostějov, administrátorem náboženské obce Pěnčín a administrátorem a zmocněncem diecézní rady v Moravské Třebové. Zároveň působí jako předseda České křesťanské akademie v Prostějově. A právě k tomuto tématu jsme ho požádali o rozhovor.

Co je posláním České křesťanské akademie?

Prostějovská pobočka České křesťanské akademie (dále jen ČKA) si dala za cíl zaplnit kulturně – křesťansko – vzdělávací vakuum v regionu. Dosahujeme toho tak, že zveme do Prostějova zajímavé křesťanské osobnosti a na těchto besedách má veřejnost prostor s nimi hovořit. Další formou jsou vzdělávací přednášky s teologickou tematikou, také pro širokou veřejnost. Dále pořádáme i koncerty a výstavy, při nichž mají lidé možnost seznámit se s křesťanským pohledem na život. Všechny tyto akce probíhají v našem Husově sboru CČSH a na faře v Komenského přednáškovém sále. Náklady spojené s tímto projektem jsou hrazeny výhradně členy prostějovské pobočky ČKA. V jiných městech mají i další formy financování: od vlastních zdrojů, přes spojené ekumenické finanční síly až po dotace z kulturního fondu obce, a je výhradně na zvážení předsedy, jakou formu financování pro svoji pobočku zvolí. Vždy záleží na dobré znalosti mentality regionu.

Jak ses k této práci dostal?

Cítil jsem, že zde chybí určité křesťanské vzdělávání veřejnosti. Již z disentu jsem se znal se všemi nynějšími představiteli ČKA a viděl jsem, že jejich práce měla a má stále velký misijní ohlas ve veřejnosti i v ekumeně. Proto jsem se rozhodl pobočku ČKA založit a uvést v život i v Prostějově. Předsedou jsem byl

jmenován po schválení prezidiem ČKA v Praze. Rozběhnout její činnost v počátku stálo sice určité úsilí, ale zvali jsme známé osobnosti, které přitáhly veřejnost. Problém trochu nastal ve chvíli, kdy jsme chtěli činnost pobočky po mé delší nemoci obnovit. Nyní jsme se však znovu dostali do povědomí veřejnosti díky pravidelné činnosti. Souběžně jsme takto činní i v další mé farnosti v Moravské Třebové. Tam však nejsem předsedou místní skupiny, ale pouze čestným členem.

Na otázku, zda máme stále návštěvníky, se nedá odpovědět jednoznačně. Poněvadž témata naší činnosti jsou záměrně široká, stejně tak je široké i spektrum návštěvníků. Mohu však říci, že na jednotlivé akce chodí již vyhraněné skupiny zájemců. Pokud bych měl zhodnotit, o co bývá ve veřejnosti největší zájem, pak jsou to jistě besedy a přednášky známých osobností a stejně tak koncerty a výstavy, které předvedou známé osobnosti těchto žánrů.

Jak je vnímána ČKA jako instituce?

Podle stanov ČKA je to ekumenická organizace, až na to, že o ni má ekumena „v terénu“ spíše vlažnější zájem. Pokud se však zúčastní, je to vždy přínosné a milé. Myslím, že činnost pobočky ČKA má velký vliv na pohled veřejnosti do života církví všeobecně, což jistě není zanedbatelné.

Co považuješ za dosud nejúspěšnější?

Nejúspěšnější je, že lidé mají zájem doplňovat a rozšiřovat si své křesťanské vědomosti. Také to, že je zde další prostor, kde se vzájemně poznáváme, vyměňujeme si zkušenosti a podobně. Velice mě potěšilo, když během mé dlouhodobé nemoci, kdy jsem musel přerušit činnost místní skupiny, mne kontaktovalo více lidí s dotazem, kdy se koná další přednáška. Byl to neplánovaný test toho, že si lidé zvykli na pravidelnost a nové podněty z ČKA.

Co plánujete zajímavého v nejbližší době?

Ve středu 24. 3. 2010 v 17:00 hodin besedu s Mistrem slova Ludvíkem Vaculíkem, kdy bude možné si zakoupit i některou jeho knihu a nechat si ji podepsat. Potom následuje v dubnu koncert Slávka Klecandra z Oborohu a v květnu přednáška o problematice smrti a umírání. Na podzim plánujeme návštěvu PhDr. Jana Stříbrného, historika a více prezidenta ČKA. No a další uvidíme, nechte se překvapit.

Děkuji za rozhovor.

Ptal se Miroslav Kubíček, farář v Brně II

Česká křesťanská akademie

Od začátku založení není církevní institucí, nýbrž ekumenickým občanským sdružením, nezávislým na státních i církevních autoritách. Letos slaví dvacáté výročí svého založení. Za dobu svého trvání se stala nástrojem dialogu v duchu pravdy (Boží). A to je také jeden ze dvou úkolů ČKA: intelektuální dialog s agnostickou většinou společnosti (agnosticismus – obecně: nemožnost poznání něčeho; v tomto případě: skepse, zda lze poznat Boha). Druhý úkol je neméně závažný – vzdělávání v církvi.

Zakladatelem ČKA je Josef Zvěřina, Tomáš Halík, Václav Peřich a mnoho dalších duchovních a přátel „bytových seminářů“ z doby komunistické totality. Koncem roku 1990, po náhlém úmrtí Josefa Zvěřiny, který byl sjednocující osobností v ještě mladé Akademii, nastal generační spor. Představitelé starší generace si představovali „katolický akademický spolek“, mladí zase ekumenickou, dynamickou institucí, schopnou oslovit i jejich generaci, včetně

těch duchovně hledajících a intelektuálně vyhládlých a dychtivých.

8. 12. 1990 byl na schůzi odhlasován nový koncept akademie včetně funkce prezidenta a prof. Tomáš Halík byl do této funkce zvolen. Ředitelem je pak Stanislav Novotný, bývalý policejní prezident.

Profesor Halík si od počátku přál, aby Akademie byla především nástrojem dialogu s občanskou společností, ale bylo jasné, že bude muset suplovat dosud neexistující instituce vnitrocírkevních vzdělávacích systémů.

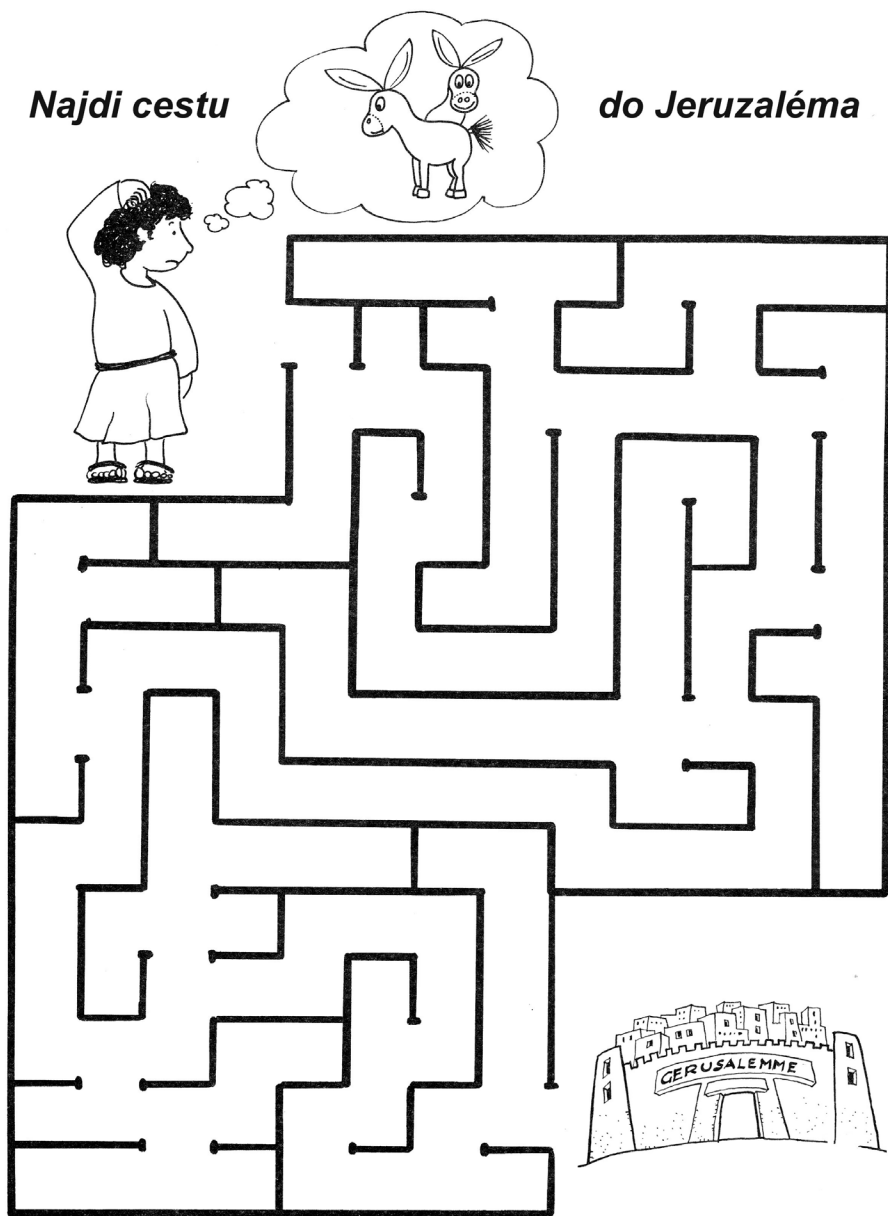
Po dvaceti letech působení ČKA existuje 77 místních skupin ve městech ČR, i když s různým stupněm aktivity. Je to jedna z nejrozšířenějších a nejstarších občanských neziskových organizací polistopadové éry a na rozdíl od mnoha jiných není ČKA v kritické finanční a personální situaci. Je to proto, že v těchto desítkách českých i moravských měst pracují spolupracovníci výhradně na bázi dobrovolníků.

Každoročně se konají tak zvané Zvěřinovy dny – dny Josefa Zvěřiny, na kterých přednáší celá řada evropských teologů. Mají všichni možnost vyměnit si kontakty, nápady i názory na různá témata, která hýbou společností.

Co dál? „Přál bych si,“ říká profesor Tomáš Halík, „aby si toho, co dělá Akademie, byla vědoma i odpovědná místa v církvi a více nás v tom podporovala. Společnosti i církvi jako takové můžeme pomoci, budeme-li věrohodně a inteligentně představovat hodnoty křesťanské kultury.“ (citováno z časopisu Univerzum 1/2010)

Najdi cestu

do Jeruzaléma

Stránka pro děti a mládež bude připravována od příštího čísla.

Děkujeme za pochopení.

Nabídka knih z České biblické společnosti

Více informací na: www.cbs.cz

Bible – malý formát se zipem – vydání včetně deuterokanonických knih v plátně se zipem ocení každý, kdo nosí Bibli v kabelce, tašce, kufříku nebo batohu. Už se nestane, že by se vám poškodily stránky Bible. Knihu zkrátka zavřete a zapnete na zip jako kufřík nebo tašku. Hlavní text nového vydání je ve dvou sloupcích, poznámky jsou umístěny dole pod textem a odkazy na vnějších okrajích stránek. Nová sazba přináší přehledněji uspořádané chronologické tabulky ke Starému i Novému zákonu. Připojeny jsou i nové přehlednější mapy.

Měkká vazba se zipem, formát 115x152 mm, cena 490,- Kč

Bible ve velkém písmu – vydáváním této řady vychází ČBS vstříc těm, kdo mají těžkosti při čtení běžných knih a potřebují ke čtení text bez rušivého formátování a větší velikost písma. Každý odstavec začíná na samostatném řádku a text plynule pokračuje v dalších řádcích. Celá Bible vychází postupně v několika svazcích. V diecézní knihovně je možnost zapůjčení těchto svazků s velkým písmem:

Žalmy

Evangelium podle Matouše, Evangelium podle Marka

1. kniha Mojžíšova, 2. kniha Mojžíšova

List Efezským, Zjevení Janovo

Skutky apoštolů, List Galatským

Evangelium podle Lukáše, Evangelium podle Jana

Dále upozorňujeme na novou sbírku básní sestry Jarmily Konečné s názvem **Zapomenutý sedmý den**. Zakoupit ji můžete v Náboženské obci CČSH na Starém Brně, Nové sady 32a, nebo v prodejně Blahoslav v Praze, Wuchterlova 5.

Pozvánky

Akademický klub Tábor zve na přednášky, které se konají v Brně,
Botanická 1, vždy ve 14:30 hodin:

17. dubna 2010:

Mgr. M. Kubíček: **Ženy ve Starém a Novém zákoně**

8. května 2010:

ThDr. Tomáš Butta:

Církev československá husitská v počátcích a dnes

12. června 2010:

PhDr. Ivo Plaňava:

Otazníky a vykřičníky v lidské komunikaci

Česká křesťanská akademie v Hodoníně zve na přednášky:

duben:

Dana Němcová: **Vzpomínky na předlistopadovou dobu**

Místo konání: Katolické pastorační centrum

květen:

Miroslav Gabriel Částek: **Divadlo jednoho herce**

Místo konání: Katolické pastorační centrum

srpen:

Tradiční srpnové setkání s **Petrem Příhodou**

Místo konání: Katolické pastorační centrum

Pro bližší informace kontaktujte:

J. J. Dovalu, faráře v NO Hodonín.

Tel: 518 354 621,

mail: dovala@centrum.cz

Slavnostní bohoslužby ve Sboru Páně v Brně Králově Poli.

12. června 2010 se budou konat ve **Sboru Páně v Brně Králově Poli v 17:30 hodin** bohoslužby, na kterých si připomeneme úmrtí prvního patriarchy **Dr. Karla Farského**, vzpomeneme **90. výročí založení naší církve** a **85. výročí postavení sboru v Králově Poli**.

Vzácnými hosty na této bohoslužbě budou bratr patriarcha **ThDr. Tomáš Butta**, Th.D. a biskup brněnské diecéze **ThDr. Petr Šandera**.

Při bohoslužbě vystoupí Chrámový zbor apoštola Pavla v Brezne ze Slovenska pod vedením dirigenta MUDr. Jána Zachara.

Na bohoslužbu vás srdečně zveme.

Noc kostelů.

Této akce se zúčastní více sborů naší diecéze. Program nám zaslaly:

Uherský Brod:

V pátek 28. května se církve v Uherském Brodě připojují k „noci kostelů“. Akce bude zahájena v 18:15 hodin společnou modlitbou duchovních jednotlivých církví ve farním ŘK kostele a zakončena závěrečným požehnáním městu v chrámu Mistra Jana Husa ve 23:55 hodin.

Otevřeny budou farní a klášterní kostel Církve římskokatolické a chrám Mistra Jana Husa (CČSH).

Program v chrámu MJH:

- 17:00 – 18:00** Na co se chci zeptat faráře (farářky) -
pozvánka k diskuzi
- 18:40 – 18:55** Proč máme v chrámu kolumbárium?
- 19:00 – 19:55** Osada „na Brodě“ a chrám Mistra Jana Husa -
trocha historie, která nikoho nezabije
- 20:00 – 23:50** Jsme tu pro vás - *další možnost rozhovoru a koncert křesťanských písní (bude upřesněno)*
- 23:55** Závěrečné požehnání městu.

* * * * *

Prostějov:

Program v Husově sboru ČČSH, Demelova 1, Prostějov

- 18:00 – 18:15** Slavnostní zahájení *husitským chorálem a modlitbou M. J. Husa*
- 18:15 – 19:30** Divadlo pro děti – *dětský dramatický soubor ZUŠ Prostějov*
- 19:30 – 20:00** Malá koncertní ochutnávka – *viola a varhany (Josef a Vanda Jandovi)*
- 20:00 – 21:00** „Stopy v nás“ – *práce s netradičním výtvarným materiálem*
- 20:00 – 21:00** Prohlídka kůru s varhanami, balkónu kostela, fary a meditačního zátíší „Zdi nářků“, *s možností vložení vlastní modlitby do zdi.*

- 21:00 – 22:00** **Divadlo pro velké – DS „Tragaču, tragaču“ –**
seskupení mladých dívek z Prostějova
- 22:00 – 23:00** **„Jam session“ náhlých husitských hudebníků**
*s ochutnávkou mešního vína a verši Kateřiny
Kaprálové*
- 23:00 – 23:30** **Modlitba v duchu Taizé**
- 23:30 – 24:00** **Noční prohlídka s překvapením**

Více informací najdete na internetové adrese:

www.nockostelu.cz

Proběhlé akce

Dětské hrátky na Lipové

Tak nám Hospodin nadělil sních, který posléze roztál, objevilo se sluníčko, naše malé i větší děti se probudily ze „zimního spánku“ a zatoužily po společnosti svých kamarádů. Tak jsme se my, rodičové se svými nadějnými potomky, setkali v ubytovacím centru brněnské diecéze na Lipové ulici v Brně.

Byl pátek, byla už tma, půst se pomalu chýlil ke konci a pomalu jsme se scházeli a sdělovali si novinky více ze světského než z duchovního života. V kapli jsme před spaním vytvořili malý ostrůvek Taizé z písní a modliteb.

Ráno se všichni nedočkavě vzbudili a děti začaly nacházet své společné zájmy. Hrkání při písních modlitbičky si děti pamatovaly už z letního tábora a velice brzy objevily Farského sál, jídelnu, dokonce kuchyni i chodbu ubytovacího prostoru, ve kterém nám diecéze poskytla ubytování. A my dospělí? My jsme jen těžko hledali společnou řeč, kterou bychom odpověděli na sehrané řádění dětí.

Tématem tohoto víkendu pro dospělé bylo znovuobjevení všeho toho, co nás vede k Hospodinu. Nebojte se, my známe svého Pána, jak zpíváme v jedné z našich písníček. A když jsme své myšlenky ztvárnili velkým barevným obrazem a sluníčko na zahradě nás přesvědčilo o tom, že tvořivé činnosti bylo už dost, vyrazili jsme ven.

Byli jsme připraveni na to, že děti bude zcela určitě, kromě všech ostatních věcí na zahradě, lákat bazén. Jen jsme nevěděli, které první dítě tam spadne. Samozřejmě, že bazén byl vyzkoušen zvědavým dítětem, ale to, že po plachtě položené na bazénu dítě půjde několik kroků, jsme netušili. A tak jsme my dospělí jen nevěřičně koukali, když jedno dítě napadlo chodit po vodě, než nám

došlo, co se vlastně nebezpečného děje. Další události už zůstaly pod kontrolou zdravého rozumu. Přesto jsme to pochopili symbolicky a při večerním přátelském posezení u vína vzpomněli na apoštola Petra, který také po vodě kráčel k Pánovi. :-)

Byla sobota, byla už tma, děti po večerní modlitbičce usnuly, my jsme se také pomodlili a sdělovali si novinky teď už více z duchovního života než ze světského. Půst skončil, začal letní čas a my jsme se téměř po celonočním bdění odebrali za dětmi do svých postelí.

V neděli ráno jsme se sešli k dětské bohoslužbě. Během ní děti zhotovená černá, šedá a bílá srdíčka symbolicky odevzdaly Pánu Ježíši, aby je očistil a zbavil hříchu. Poté byl oběd a smutné loučení. Za toto setkání děkujeme našemu dobrotitivému Bohu. Děkujeme také diecézi za poskytnutí příbytku a za důvěru, panu správci a paní správcové za trpělivost, Silvii za překrásnou nedělní bohoslužbu a v neposlední řadě všem organizátorům. Chvála Pánu!

Michal Hvězda, NO v Blansku

Z NO Zlín

3. 3. 2010 v 18 hodin se v malém sále evangelického kostela ve Zlíně konala přednáška k 90. výročí vzniku CČSH. Hovořili Mgr. Lubomír Pliska a Mgr. Marcel Sladkowski o teologii a historii naší církve.

Z NO Prostějov

Česká křesťanská akademie v Prostějově pořádala dne 22. 1. 2010 besedu s panem Alfrédem Jánským, který přežil koncentrační tábor.

Jednalo se o komponovaný večer s posledním žijícím Čechem, který utekl z vyhlazovacího tábora Auschwitz-Birkenau. O svém životě ve stínu totalitní moci hovořil vězeň č. 69783 pan Alfréd Jánský (94 let) z Prostějova.

Z NO na Starém Brně

V neděli 10. ledna 2010 se konal z náboženské obce na Starém Brně rozhlasový přenos bohoslužeb. Byly zaměřeny k 90. výročí naší církve. Sloužil bratr patriarcha ThDr. Tomáš Butta.

Výročí

Výročí kněžského svěcení:

- Ing. Pavel Pospíšil – 5 let (24.4.)
duchovní v Uherském Brodě
- ThDr. Světluše Košíčková – 35 let (18.5.)
farářka v NO Brno Tuřany
- Mgr. Eva Suchánková – 25 let (3.6.)
farářka při diecezní radě
- Mgr. Květoslava Bezdičková – 55 let (19.6.)
farářka v NO Brno Maloměřice a duchovní v NO Brno
- Mgr. Zdeňka Koblížková – 55 let (24.7.)
farářka v NO Žďár nad Sázavou

Narozeniny: (*kulaté či půlkulaté*)

- Mgr. Vratislav Štěpánek – 80 let (18.6.)
emeritní patriarcha a brněnský biskup
- Vratislav Marša – 50 let (3.8.)
jáhen při NO Brno II
- Mgr. Pavel Homolka – 60 let (10.8.)
člen diec.rady
- Mgr. Miloš Košíček – 60 let (13.8.)
farář v Prostějově, administrátor v Pěnčíně
a administrátor a zmocněnec DR v Moravské Třebové

Srdečně blahopřejeme.

Datový plán

Květen:

- 4. 5. – Modlitba Taizé (Botanická)
- 6. 5. – Vikariátní konference duchovních Brno
- 7. - 8. 5. – Kurz základů teologie
- 11. 5. – Porada vikářů
- 12. - 16. 5. – Kirchentag v Mnichově
- 13. 5. – Oslavení Páně
Vikariátní konference duchovních Vysočina
- 15. 5. – Schůze ústřední rady
Vzdělávání
- 22. 5. – Setkání všech generací
- 23. 5. – Boží hod svatodušní
- 25. 5. – Vikariátní konference duchovních Vých. Morava
- 28. 5. – Schůze diecézního revizního finančního výboru
- 29. 5. – Schůze diecézní rady
- 28. - 29. 5. – Synoda Essen
- 30. 5. – Trojice

Červen:

- 1. 6. – Modlitba Taizé (Botanická)
- 1. - 2. 6. – Synoda
- 4. 6. – Schůze ústřední rady
- 4. - 5. 6. – Kurz základů teologie

- 5. 6. – Církevní zastupitelstvo
- 10. 6. – Vikariátní konference duchovních Brno
- 12. 6. – Bohoslužby ve Škodějově
Slavnostní bohoslužby v Brně Králově Poli
- 13. 6. – Sběrka Dr. K. Farského (na Škodějov)
- 17. 6. – Vikariátní konference duchovních Brno
- 19. 6. – Vikariátní shromáždění Vysočina
- 26. 6. – Schůze diecézního kárného výboru
Setkání rad starších
- 29. 6. – Vikariátní konference duchovních Vých. Morava

Červenec:

- 6. 7. – Bohoslužba k výročí upálení M. J. Husa –
sbor Botanická, Husova sbírka
Bohoslužba k výročí upálení M. J. Husa –
televizní přenos z Betlémské kaple
Modlitba Taizé (Botanická)
- 11. - 17. 7. – Duchovní cvičení
- 24. - 31. 7. – Setkání mládeže v Příbyslavi

Srpen:

- 3. 8. – Modlitba Taizé (Botanická)
- 7. - 14. 8. – Setkání dětí ve Vápenné
Setkání dětí v Příbyslavi

Občasník Brněnské diecéze

Vydala Brněnská diecéze Církve československé husitské
v roce 2010

© Brněnská diecéze CČSH

Redakční rada: šéfredaktor: Miroslav Kubíček, členové: Milan Vostřel,
Michaela Ravonjisonová, Mariana Košíčková, Pavel Pospíšil

Sazba a tisk: Tiskové středisko DR CČSH v Brně.

Určeno pro vnitřní potřebu CČSH